

عنوان مقاله:

مبادی ورودی شهر پتانسیل مناسب جهت احراز هویت (بررسی موردی: ورودی غربی شهر بجنورد)

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایبندی در معماری و شهرسازی - شهر مصدر (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سمیه نورایی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، گروه معماری، شاهرود، ایران

زهرا سادات شکر فروش - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، گروه معماری، شاهرود، ایران

بهاره اشرف حساری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود، گروه معماری، شاهرود، ایران

حسین باقریان - دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، گروه معماری، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

با گسترش قلمرو جغرافیایی شهر و به دنبال آن تغییر صورت کارکردی مرزهای شهر از دیوار و حصار به لبه های شهری- حومه- مفهوم ورود به شهر به عنوان ورود به یک حریم جدا از طبیعت نیز تغییر یافته است. به بیان دیگر تغییر موقعیت از طبیعت به شهر و بالعکس بدون وجود هیچ واسطه با نرم فضا اتفاق افتاده و دو محیط بیگانه با بدترین چهره ممکن به یکدیگر متصل می شوند. فقدان مقدمه چینی برای ورود به شهر از یک سو مخاطب تازه وارد را دچار سردرگمی کرده و سلسله مراتب دسترسی به آن قلمرو را مخدوش می نماید و از سوی دیگر حس حضور در آن فضا را برای مخاطبین دائمی (شهروندان) از میان می برد. از این رو شناخت جایگاه ورودی شهر و ساماندهی و طراحی آن به عنوان یک فضای دوجانبه- شهری و فارشهری- ضروری به نظر می رسد. این مقاله به بررسی اجمالی ورودی غربی شهر بجنورد به عنوان نمونه ای از شهرهای گذری می پردازد و ایده هایی را برای طراحی و ساماندهی این فضا با توجه به مشخصات خاص زمینه بیان می نماید. مشاهده می شود طراحی و تدارک فضاها و نشانه هایی که رسیدن به شهر را نوید می دهند. علاوه بر اینکه شالوده شهر را از نظر کالبدی، فضایی و بصری تقویت می کنند و پیوند مناسب آن را با جاده برون شهری به شکل یک مفصل نرم یا مبدل انتقال دهنده برون به درون برقرار می سازند، به هویت و خوانایی فضایی آن نیز کمی نمایند.

کلمات کلیدی:

مبادی ورودی، شهر گذری، هویت، فضای درون و بیرون، مخاطب شهری و فراشهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377974>

